

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Ловеч, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ**

при участието на секретаря **НАТАША СТ. БОГДАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ** Административно
наказателно дело № 20214310201004 по описа за 2021 година

Производство по реда чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 20-0906-001300 от 21.05.2021 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ гр.Ловеч, при ОД на МВР Ловеч е наложено на М. Г. С. от гр.София, административно наказание на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП – глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Недоволен от постановлението останал жалбоподателят С., който го е обжалвал и моли да бъде отменено наказателното постановление като незаконосъобразно. В жалбата обсъжда фактите по случая и изтъква, че не е извършил нарушение на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Твърди, че не е знаел, че автомобилът е с прекратена регистрация, което според него изключва умисъла. Изтъква, че във въпросния ден е взел инцидентно автомобила от баба си М. С.а, чиято собственост е. Счита, че в случая е налице непредпазливо деяние, под формата на небрежност. Подробно в жалбата са развити доводи в този смисъл. Акцентира, че в случая е бил само водач на ППС и за него не е имало задължение да го регистрира, както и че преди да започне да го управлява се е убедил, че автомобилът може да се движи по пътищата отворени за обществено ползване. Твърди, че е положил дължимата грижа, за да се убеди, че автомобилът е изряден. Заявява, че е прекалено да се очаква от гражданите да провеждат детайлно изследване на всички обстоятелства, свързани с предоставеният им за ползване автомобил. Счита, че в конкретният случай е изключен не само умисъла, но и непредпазливостта, при което деянието не е извършено виновно и следователно не се явява административно нарушение.

Подробно в жалбата са развити и доводи за маловажност на случая и наличието на предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, нередовно призван, жалбоподателят С. не се явява. Не изпраща и представител. Съдът е дал ход и разгледал делото при условията на чл.61, ал.4 от ЗАНН, тъй като жалбоподателят С. в няколко поредни заседания не е могъл да бъде установен и призван на известните по делото адреси.

Въззиваемата страна, редовно призвани, не изпращат представител и не изразяват становище по делото. Писмено в съпроводителното писмо молят жалбата да бъде оставена без уважение и се потвърди наказателното постановление. Навели са и възражение за прекомерност на претендираните разноски в случай, че жалбата бъде уважена.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на свидетелите В. Б. М. и Й. С. Й., както и от изложеното в жалбата и в съдебно заседание, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 20.11.2020 г., в 14:17 часа жалбоподателят М. С. управлявал товарен автомобил марка „.....“ с рег.№ ... по бул.”Велико Търново” с посока на движение кръговото кръстовище в гр.Ловеч. Автомобилът бил собственост наа С.а от гр.София. Бил спрял за проверка от свидетелите В. М. и Й. Й. – служители на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Ловеч. При проверката, след направена дистанционна справка в базата данни на КАТ полицейските служители установили, че управляваният от М. С. товарен автомобил бил с прекратена на 06.10.2020 г., на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП регистрация. Поради това В. М. съставил на М. С. АУАН с бланков № 285967 /л.39/ за нарушение на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Като свидетел очевидец по акта се подписал Й. Й.. Жалбоподателят С. подписал акта и получил препис от него. В графата за възражения не е отбелязал такива.

Няма данни по делото, в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН С. да е депозирал писмени възражения.

С мотивирано разпореждане от 01.12.2020 г., на основание чл.33, ал.2 от ЗАНН началника на сектор ПП прекратил административнонаказателната преписка в частта относно констатираното нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и я изпратил на Районна прокуратура гр.Ловеч, тъй като преценил, че по случая са налице данни за извършено престъпление по чл.345, ал.2, във връзка с ал.1 от НК.

По случая било образувано досъдебно производство № 93/2021 г. по описа на РУ „Полиция“ гр.Ловеч. След проведено разследване и събраните по него писмени и гласни доказателства, с постановление от 28.04.2021 г. наблюдаващият прокурор прекратил на основание чл.243, ал.1, т.1 от НПК, във връзка с чл.9, ал.2 от НК наказателното производство, като приел, че извършеното от М. С. деяние е явно малозначително. Изпратил постановлението и преписката на началника на сектор ПП при ОДМВР Ловеч за преценка за налагане на административно наказание по ЗДвП.

На 21.05.2021 г. началникът на сектор „Пътна полиция“ при ОД на ММВР Ловеч издал обжалваното в настоящето производство наказателно постановление № 20-0906-

001300 срещу М. Г. С., за това, че на 20.11.2020 г., в 14:17 часа, в гр.Ловеч, по бул.”Велико Търново”, с посока а движение кръговото кръстовище на гр.Ловеч, управлявал товарен автомобил „.....“ с рег.№ *****, като автомобилът е бил с прекратена на 06.10.2020 г., основание чл.143, ал.15 от ЗДвП регистрация.

От така изложената фактическа обстановка наказващият орган приел, че жалбоподателят С. е управлявал МПС, което не е било регистрирано по надлежния ред, поради което виновно е нарушил разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП. На основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП наложил на М. С. глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. В диспозитива на НП е било отбелязано и наличието на постановление за прекратяване на наказателното производство с № 2378/2020 от 28.04.2021 година.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки жалбата от правна страна съдът прие следното :

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице, поради което е допустима за разглеждане.

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи /л.15-16/.

При пълната проверка на обжалваното наказателно постановление съдът констатира, че е издадено в съответствие с процесуалния закон и липсват допуснати съществени нарушения, които да обосновават отмяната му на формално основание. Както АУАН, така и НП съдържат визираните съответно в чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити. Спазен е бил и давностният срок за издаване на наказателното постановление по чл.34, ал.3 от ЗАНН, тъй като в настоящият случай, предвид образуването и проведено досъдебно производство, същият започва да тече от влизане в сила на постановлението за прекратяване на досъдебното производство. Последното не е било обжалвано и е влязло в сила на 07.05.2021 г. /лист последен от дос.п-во № 93/2021 г./, а оспорваното НП е издадено на 21.05.2021 година.

От внимателния анализ на писмените и гласни доказателства по делото по безспорен начин се установява, че при извършената проверка на 20.11.2020 г. жалбоподателят С. е управлявал товарния автомобил марка „.....“ с рег.№ ... в гр.Ловеч и който автомобил е бил със служебно прекратена на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП регистрация – факти, които и самият той не отрича. По този начин е било нарушено даденото в разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП правило, по пътищата отворени за обществено ползване, да се допускат само МПС, които са регистрирани по съответния ред и съответно от обективна страна е бил осъществен състава на нарушението по чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП. Безспорен факт е също така, че дерегистрацията на превозното средство, в т.ч. и служебната такава по реда на чл.143, ал.15 от ЗДвП приравнява това обстоятелство към липсата въобще на надлежна регистрация.

Не е спорен факт по делото и че товарният автомобил е бил собственост наа С.а от

гр.София – баба на жалбоподателя М. С.. В тази връзка, не могат да бъдат споделени навадените с жалбата доводи, че е управлявал автомобила инцидентно, както и че е положил дължимата грижа, за да се увери, че всичко по автомобила е изрядно и отговаря на законовите изисквания да бъде управляван, още повече, че тези му твърдения се опровергават от събраните по делото доказателства. М. С.а е закупила автомобила на 05.08.2020 г. от – гр.Ловеч, видно от представения по делото договор за покупко-продажба /л.8/. От този момент е започнал да тече двумесечният срок, в който е следвало да го регистрира и който срок е изтекъл на 05.10.2020 година. След като не е сторила това, служебно, считано от 06.10.2020 г., на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП регистрацията на товарния автомобил е била прекратена. От събраните в хода на досъдебно производство № 93/2021 г. на РУ Ловеч доказателства са налице данни, че С.а е закупила автомобила от гр.Ловеч, заедно с внука си М. С., макар и последният да не е вписан в договора за покупко-продажба, както и че след закупуването му автомобилът е бил ползван единствено и само от жалбоподателя С.. Предвид на тези данни, съдът приема, че твърденията на жалбоподателя, че на датата, когато е бил спрян за проверка от служителите на Пътна полиция - 20.11.2020 г. е управлявал автомобила инцидентно са неверни и израз единствено на негова защитна позиция. След като от покупката до датата на проверката автомобилът е бил във фактическата власт на жалбоподателя С., то той е знаел, че превозното средство не е било регистрирано по съответния ред на името на новия му собственик. Но дори и при липсата на гореизложените данни, в хипотезата, че действително С. не е знаел, че автомобилът не е регистриран на новия му собственик, респективно, че регистрацията му е била прекратена, то нищо не му е пречило, при поемане управлението на чуждо МПС, да поиска СРМПС на автомобила и в случай, че предаващото лице е различно от лицето, което е вписано в СРМПС като негов собственик, да провери, запитвайки предаващия, кой е собственик на автомобила, и в следствие да се увери, че са спазени изискванията за регистрацията му. Поради тези съображения, настоящият съдебен състав счита, че не е налице случайно деяние по смисъла на чл.16 от НК, в каквато насока са изразените в жалбата доводи, тъй като дори и водачът да не е знаел, че управлението от него автомобил не е регистриран, то това не изключва вината му, предвид на това, че в случая е налице форма на вина – непредпазливост по смисъла на чл.11, ал.3, предл.1-во от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН – деецът е бил длъжен и е могъл да предвиди обществените последици. Ето защо, дори и в хипотезата на безспорна установеност твърденията на жалбоподателя, че е управлявал по изключение автомобила в деня на проверката, то същият, като правоспособен водач на МПС е бил длъжен да знае предвидените в ЗДвП последици при бездействие да се регистрира новият собственик. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в т.ч. дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред. В този смисъл е и многобройната, трайно установена и непротиворечива съдебна практика по идентични казуси, като напр. Решение № 281 от 17.05.2022 г. на АдмС Пловдив по к.а.н.д.№ 3165/2022 г.; Решение № 2431 от 9.12.2021 г. на АдмС Пловдив по к.а.н.д.№ 2535/2021 г.; Решение № 839 от 7.12.2022 г. на АдмС Хасково

по к.а.н.д.№ 808/2022 г.; Решение № 560 от 8.12.2022 г. на АдмС Плевен по к.а.н.д. № 834/2022 г. и т.н.

С оглед на изложеното съдът намира, че вмененото на жалбоподателя М. С. нарушение на нормата на чл.140, ал.1 от ЗДвП се установява и доказва по категоричен и несъмнен начин, както от обективна, така и от субективна страна.

С оглед на така изложеното, правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Правилно е била приложена и санкционната разпоредба на чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП, като определената санкция е в минималния предвиден от закона размер – глоба в размер на 200 лева и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Не се установяват и основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН. От една страна, съгласно разпоредбата на чл.189з от ЗДвП, за нарушенията по този закон институтът на маловажния случай се явява неприложим. От друга страна, извършеното от жалбоподателя разкрива типичната, а не по-ниската степен на обществена опасност на деяния от същия вид. Посочените от жалбоподателя смекчаващи обстоятелства – че нарушението е с ниска степен на засягане на охраняваните обществени отношения и че няма настъпили вреди или други съществени противоправни последици, от една страна нямат отношение, доколкото се касае за нарушение на формално извършване. Макар и това да не е отбелязано в обжалваното НП, то явно наказващият орган е отчел, че нарушението е извършено за първи път, поради което е наложил минимума на предвидените в закона санкции.

Предвид на тези съображения съдът намира, че жалбата срещу НП № 20-0906-001300 от 21.05.2021 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ гр.Ловеч е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, като се потвърди оспореното постановление, като законосъобразно издадено.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 20-0906-001300 от 21.05.2021 г. на Началник на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Ловеч , с което на М. Г. С. от гр.София, ж.к.,.....“, бл..., вх.*, ет.*, ап., ЕГН : *****, е наложено административно наказание на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от ЗДвП – глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Ловеч в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____